

РЕШЕНИЕ

№ 2979

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11646** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК.

Образувано е по искова молба, вх. № 30756 от 14.10.2019 г. на Е. Д. С., ЕГН [ЕГН] чрез представител по пълномощие адв. И. А. срещу министерство на вътрешните работи на Република България(МВР) за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш/ЕФ/ серия К №1013590 от 28.05.2018г., издаден от Областна дирекция МВР-К., състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същия електронен фиш, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението. Ищецът претендира заплащане на разноски в производството.

Ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява в открито съдебно заседание .

Ответникът – Министерство на вътрешните работи , е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок е депозирал писмен отговор от 20.11.2019 г., с който оспорва допустимостта на предявения иск, при условията на евентуалност го оспорва по основание и размер. Поддържа се съпричиняване на вредата. Навежда доводи за прекомерност на адвокатско възнаграждение, претендирано в настоящото производство.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, се представлява в открито съдебно заседание от юрк. Ц., която поддържа отговора на исковата молба. Претендира присъждане на разноски

в настоящото производство.

Прокуратурата на Република България – чрез прокурор С., изразява становище за неоснователност и недоказаност на предявения иск.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателства, събрани по приобщеното н.а.х.д. № 465 по описа на Районен съд Дупница за 2019 г. се установява, че с Електронен фиш серия К № 1013590/28.05.018г., издаден от Областна дирекция на МВР К. на ищеца е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100,00 лева, на основание чл. 182, ал. 2, т.3 от Закона за движението по пътищата, за извършено нарушение по чл.21, ал.2 от същия закон.

По повод подадена от Е. Д. С., чрез адв. И. А. жалба срещу Електронен фиш серия К № 1013590 е образувано н.а.х.д. № 465 по описа на Районен съд Дупница за 2019 г. С решение № 251 от 01.07.2019 г. съдът е отменил наказателното постановление, като видно от отбелязването, същото съдебно решение е влязло в сила на 19.07.2019 г. Представен е и договор за правна помощ от 01.04.2019г. инкорпориращ в съдържанието си и упълномощителна сделка, от който се установява, че ищецът е упълномощил адв. А. да го представлява пред съда в производството по обжалване на издадения ЕФ, като е договорено възнаграждение в размер на 350,00 лева. Налично е отбелязване в договора, че договореното адвокатско възнаграждение от 350,00 лева е платено от клиента в момента на неговото сключване.

Видно от книгата по н.а.х.д. № 465 по описа на Районен съд Дупница за 2019 г. жалбата срещу електронния фиш е изготвена и подписана от адв.И. А., по делото е проведено едно открито съдебно заседание (18.04.2019 г.) в което, видно от съдебния протокол, процесуалния представител на ищеца адв. И. А. не е участвал.

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявеният осъдителен иск е процесуално допустим – подаден е от активно легитимирана страна, която твърди, че е претърпяла имуществени вреди в размер на 300,00 лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш серия К №1013590 от 28.05.2018г., издаден от Областна дирекция МВР-К., състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същия електронен фиш по н.а.х.д. № 465 по описа на Районен съд Дупница за 2019 г.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205, ал.1 АПК).

В конкретния случай, е безспорно, че е налице издаден незаконосъобразен електронен

фиш, който е отменен от съда с влязло в сила съдебно решение.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 от 2016 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС, при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.

Независимо от изложеното, предявения иск следва да се отхвърли като неоснователен. Същия не е процесуално недопустим, тъй като е предявен срещу ответник, който е юридическо лице и съответно може да носи отговорност по реда на ЗОДОВ. Предвид задължителните указания на Върховния административен съд, дадени с определение № 2525 от 18.02.2020г. по адм. д. № 470/ 2020г на ВАС, III отд. и във връзка с чл.205,ал.2 АПК съдът указа на ищеца, че надлежен ответник по предявения иск е Областна дирекция на МВР- К. при Министерство на вътрешните работи.С молба от 09.03.2020г. ищецът, чрез представителя му по пълномощие адв. А. недвусмислено индивидуализира като ответник по делото Министерството на вътрешните работи, поради което по арг.от разпоредбата на чл.205 ал.1 АПК съдът конституира като ответник в настоящото производство Министерство на вътрешните работи на Република България.

Посоченият от ищеца ответник –Министерство на вътрешните работи не е пасивно легитимиран да отговаря по иска, предвид че незаконосъобразния електронен фиш е издаден от Областна дирекция на МВР К.-самостоятелно юридическо лице, на основание чл. 37, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Изцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 1714 от 7.02.2019 г.на ВАС по адм. д. № 8505/2017 г., III отд., относно предявяване на иск срещу МВР, при положение, че незаконосъобразно НП е издадено от служители на съответна областна структура.

Насочването на иска за обезщетение за вреди по ЗОДОВ срещу ненадлежен ответник е въпрос на основателност, а не на допустимост на иска, поради което, когато се претендират вреди от ненадлежен ответник, претенцията се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне. В този смисъл Решение № 14012 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3571/2018 г., III отд.

Неоснователността на главния иск обуславя неоснователност и на акцесорната претенция за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница от 300,00 лева, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и по аргумент от противното на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ искането на ищеца за присъждане на разноски е неоснователно, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Тъй като делото е образувано на 15.10.2019г. независимо от изхода на спора ответникът няма право на разноски за юрисконсултско възнаграждение по арг. чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ и §6,ал.1 ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ обн.ДВ бр.94/2019г. и не е длъжимо присъждането им с решението.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Д. С., ЕГН [ЕГН] чрез представител по пълномощие адв. И. А. иск срещу министерство на вътрешните работи на Република България за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш серия К №1013590 от 28.05.2018г., издаден от Областна дирекция МВР-К., състоящи се в направени от ищцеца разноси по обжалване на същия електронен фиш, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: